

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 16. juuli 2018
(OR. en)

11204/18

EF 210
ECOFIN 744
DELECT 123

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	13. juuli 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2018) 4377 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 12.7.2018, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 depositeerimise hoidmiskohustuste osas

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2018) 4377 final.

Lisatud: C(2018) 4377 final

Brüssel, 12.7.2018
C(2018) 4377 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

12.7.2018,

**millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 depositeoriumide
hoidmiskohustuste osas**

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Delegeeritud määruses (EL) nr 231/2013,¹ millega täiendatakse direktiivi 2011/61/EL,² eriti selle 3. jaos täpsustatakse depositooriumi kohustusi AIFidest klientide varade hoidmisel. Direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 11 punkti d alapunktis iii on nõutud, et kui depositoorium delegeerib hoidmisfunktsiooni kolmandatele isikutele (haldurid), tuleb varad ka kolmanda isiku tasandil lahus hoida. Delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013 artiklis 99 on kirjeldatud, kuidas seda kohustust täita tuleb. Alates 22. juulist 2013 saadud kogemused on näidanud, et direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 11 punkti d alapunktis iii sätestatud nõudeid on vaja veel selgitada.

Euroopa Komisjon tunnistab, et väärtpabereid ja maksjõuetust käsitlevad õigusaktid ei ole ELi tasandil ühtlustatud. Selleks et tagada selliste varade kaitse, mida depositooriumid või haldurid hoiavad oma klientide eest, on vaja ühtseid õigusnorme. Nendega peaks kaasnema teatavale AIFile kuuluvate varade ühene tuvastamine ja kaitsmine depositooriumi või halduri maksejõuetuse korral. Neid eesmärke taotletakse direktiivi 2011/61/EL ja delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013 konkreetsete sätetega. Asjaolu, et riiklikud pädevad asutused ja turuosalisel kohaldavad depositooriumide AIFidest klientide varade hoidmisega seotud kohustusi erinevalt, võib aga eespool osutatud ELi õigusaktide eesmärke kahjustada. Seepärast teeb komisjon ettepaneku muuta määrust (EL) nr 231/2013, et selgitada neid õigusnorme eesmärgiga lihtsustada nende ühetaolist tõlgendamist.

Käesolev ettepanek tugineb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) arvamusele³ varade lahushoidmise kohta. ESMA tegi kindlaks aspektid, millest sidusrühmadel on erinev arusaamine, ja kutsus komisjoni selgitama teatavaid kohustusi, mis on depositooriumidel juhul, kui nad delegeerivad hoidmisfunktsiooni kolmandatele isikutele. ESMA ettepaneku kohaselt tuleks varade lahushoidmise nõuded paremini kindlaks määrata ja näha ette lisakaitsemeetmed, eelkõige nõudega tagada lepinguga, et depositooriumi ja halduri või alamhalduri vahel liigub piisavalt teavet. Ta soovitas ka tugevdada nõuet omada täpseid arvestus- ja võrdlussüsteeme ning muu hulgas kohandada võrdlemise sagedust vastavalt sellise kauplemistegevuse sagedusele, mis on seotud kõigi varadega, mida võib hoida esindajakontol. Peale selle leidis ESMA, et depositooriumide hooldsuskohustust tuleks täiendada, nõudes, et neil oleks hea arusaam sellest, milline võib olla kolmandas riigis kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide mõju, juhul kui hoidmisfunktsioon delegeeritakse väljaspool ELi asuvatele halduritele.

Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

¹ 19. detsembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, depositooriumide, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

³ ESMA arvamus, 20.7.2017, 34-45-277.

Käesoleva ettepanekuga täiendatakse direktiivi 2011/61/EL. Sellega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013. Selle määruse artiklit 99 on tõlgendatud ka selliselt, et hoidmisahela igal tasandil on vaja luua iga depositooriumi ja fondi liigi jaoks eraldi kontod. Käesolevas ettepanekus selgitatakse, et eurofondide, AIFide ja muude klientide varasid ei ole vaja esimese halduri tasandil eristada, juhul kui nende algne hoidja on sama depositoorium (või sama haldur, kui ta delegeerib varade hoidmise hoidmisahelas veel edasi).

Komisjon leiab, et i) alates 22. juulist 2013 on saadud piisavalt kogemusi, et järeldada, et direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 11 punkti d alapunktis iii sätestatud depositooriumide kohustusi on vaja veel selgitada; ii) ESMA arvamus kajastab hoidmisfunktsiooni käsitlevate õigusnormide põhjalikku tehnilist hindamist ning iii) varade lahushoidmist käsitlevate õigusnormide ühetaolise kohaldamise tagamiseks ELis on väga oluline neid rohkem selgitada.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

ESMA konsulteeris oma arvamuse väljatöötamisel üldsusega kahel korral: 1. detsembrist 2014 kuni 30. jaanuarini 2015 ning 21. juunist 2016 kuni 23. septembrini 2016. Ta sai esimese konsultatsioonidokumendi vastusena 38 ja teise konsultatsioonidokumendi vastusena 44 kirjalikku seisukohavõttu ning kogus nii viisi teema kohta kokku mitmesuguste sidusrühmade üksikasjalikud seisukohad. Komisjon tugines oma töös ESMA 20. juuli 2017. aasta arvamusele ja enne käesoleva ettepaneku koostamist uut avalikku konsultatsiooni ei korraldanud. Komisjon korraldas avaliku konsultatsiooni 2018. aasta 29. maist 26. juunini ning käesolevas ettepanekus on võetud arvesse sektori korduvat palvet hakata käesolevat delegeeritud määrust kohaldama kaheksateist kuud pärast selle jõustumist. Lisaks võttis komisjon arvesse märkusi, mis puudutasid õigusakti teksti üldise selguse suurendamist.

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Ettepanekus käsitletakse järgmisi delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013 muudatusi.

Artikli 89 lõike 1 punkti c muudetakse, et näha ette tegurid, mille põhjal tuleks määrata kindlaks depositooriumi väärtpaberikontode ja sisemiste registrite ning selliste kolmandate isikute väärtpaberikontode ja sisemiste registrite võrdlemise sagedus, kellele hoidmisfunktsioon on delegeeritud. Arvesse tuleb võtta depositooriumi AIFist kliendi kauplemissagedust ja selliste muude klientide tehinguid, kelle varasid hoitakse samal esindajakontol.

Artikli 89 lõiget 2 muudetakse, et kohustada depositooriumi pidama AIFist kliendi nimel või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel avatud finantsinstrumentide kontol arvestust, millest on näha, et kolmanda isiku hoitavad varad kuuluvad teatavale AIFist kliendile. Kui varade hoidmine on delegeeritud kolmandale isikule, peab depositooriumil olema kogu aeg täielik ülevaade tema AIFidest klientide varadest.

Artiklisse 98 lisatakse lõige 2a, et näha ette minimaalsed üksikasjad, mida peaks sisaldama depositooriumi ja kolmanda isiku vaheline leping, milles käsitletakse depositooriumi AIFidest klientide varade hoidmise delegeerimist. Depositoorium peab suutma teha kindlaks kõik üksused hoidmisahelas ja tagama juurdepääsu kogu kolmanda isiku käsutuses olevale asjakohasele teabele, et saaks kontrollida kolmanda isiku hoitavate ISIN-koodi või

samaväärse tunnusega finantsinstrumentide kogust. Kui kolmandal isikul peaks olema vaja delegeerida hoidmisfunktsioon muule kolmandale isikule, peab delegeeriv kolmas isik tagama kavandatud sätte kohaselt lepinguga, et kõnealune muu kolmas isik annaks talle õigused, mis on samaväärsed õigustega, mille ta ise andis deponitöömüüjale.

Artiklit 99 muudetakse, et selgitada selliste kolmandate isikute (haldurid) varade lahushoidmise nõudeid, kellele on AIFide varade hoidmine usaldatud. Haldur võib hoida ühe deponitöömüüjale eurofondidest ja AIFidest klientide ning muude klientide varasid samal esindajakontol, tingimusel et tema enda varasid, deponitöömüüjale omandis olevaid varasid ja kolmanda isiku teistele klientidele kuuluvaid varasid hoitakse lahus hoitavatel finantsinstrumentide kontodel. Selleks et tagada ulatuslikum varade kaitse ja lihtsustada deponitöömüüjale talle usaldatud varade järelevalve kohustuse täitmist, peavad haldurid esitama deponitöömüüjale aruande alati, kui toimub hoitavate varadega seotud muutus. Selle protsessi edendamisel võivad eriti kasulikud olla uued tehnoloogialahendused. Tegurid, mille põhjal määratakse kindlaks võrdlemise sagedus, vastavad delegeeritud määruse 89 artikli 1 punkti c muudatustes sätestatud teguritele.

Artiklit 99 muudetakse ka selleks, et kehtestada uued kohustused deponitöömüüjale, kes delegeerivad varade hoidmise väljaspool ELi asuvatele kolmandatele isikutele. Kolmandas riigis kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide kohta tuleb küsida õigusnõu sõltumatutelt isikutelt. Samuti peaksid deponitöömüüjad tagama, et kolmas isik järgib siseriiklikke õigusakte, millega tagatakse varade lahushoidmisest tulenevad eelised, ning et kolmas isik teatab kõigist muudatustest maksejõuetust käsitlevates õigusaktides, mis kuuluvad õigussüsteemi, milles nad tegutsevad.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

12.7.2018,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 depositeeriumide hoidmiskohustuste osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta,¹ eriti selle artikli 21 lõiget 17,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kuna väärtabereid ja maksejõuetust käsitlevad erinevad siseriiklikud õigusaktid ja neid ei ole liidu tasandil ühtlustatud, on kolmandate isikute poolt alternatiivsetest investeerimisfondidest (AIFid) klientide eest hoitavate finantsinstrumentide kaitse maksejõuetuse riskide eest erineval tasemel. Kui soovitakse tagada klientide varade kindel kaitse, nagu on nähtud ette direktiiviga 2011/61/EL, ja võimaldada samal ajal kõnealustes ühtlustamata valdkondades siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid rangemaid nõudeid, tuleb direktiivis 2011/61/EL sätestatud varade hoidmisega seotud kohustusi selgitada.
- (2) Pädevad asutused ja asjaomane sektor kohaldavad praegu delegeeritud määruses (EL) nr 231/2013 sätestatud varade lahushoidmise nõudeid erinevalt. Kuigi hoidmisahela esimesel tasandil olevatel depositeeriumidel on kohustus luua iga AIFist kliendi finantsinstrumentide hoidmiseks individuaalne konto, on vaja selgitada, et juhul, kui hoidmisfunktsioon on delegeeritud kolmandale isikule, peaks see kolmas isik saama hoida ühe depositeeriumi klientide varasid, sealhulgas AIFide ja vabalt võõrandatavatesse väärtapaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondid) eest hoitavaid varasid, ühel esindajakontol. Sellel esindajakontol ei tohiks kunagi olla depositeeriumi omandis olevaid varasid, kolmanda isiku omandis olevaid varasid ega kolmanda isiku teistele klientidele kuuluvaid varasid. Kui hoidmisfunktsioon on veel edasi delegeeritud, peaks alamhaldur saama hoida delegeeriva halduri klientide varasid ühel esindajakontol. Sellel esindajakontol ei

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

tohiks kunagi olla alamhalduri omandis olevaid varasid, delegeeriva halduri omandis olevaid varasid ega alamhalduri teistele klientidele kuuluvaid varasid. See on vajalik selleks, et saavutada hea tasakaal turu tõhususe ja investorite kaitse vahel.

- (3) Selleks et minimeerida riski, et kaduma lähevad varad, mida hoitakse selliste kolmandate isikute loodud finantsinstrumentide esindajakontodel, kellele hoidmisfunktsioon on delegeeritud, peaks AIFist kliendi depositooriumi väärtpaberikontode ja registrite ning kolmanda isiku kontode ja registrite võrdlemise sagedus, või juhul, kui hoidmisfunktsioon on hoidmisahelas veel edasi delegeeritud, kolmandate isikute kontode ja registrite võrdlemise sagedus tagama asjakohase teabe õigeaegse edastamise depositooriumile. Selliste võrdlemiste sagedus peaks sõltuma liikumistest esindajakontol, muu hulgas tehingutest, mis on seotud depositooriumi teistele klientidele kuuluvate varadega, mida hoitakse AIFi varadega samal esindajakontol.
- (4) Kui AIFidest klientidele kuuluvate varade hoidmine on delegeeritud kolmandale isikule, peab depositooriumil olema võimalik jätkata tulemuslikult oma kohustuste täitmist. Seepärast tuleb nõuda, et depositoorium peaks tema poolt AIFist kliendi nimel või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel avatud finantsinstrumentide kontol arvestust, millest on näha, et kolmanda isiku hoitavad varad kuuluvad asjaomasele AIFist kliendile.
- (5) Selleks et tugevdada depositooriumide positsiooni selliste kolmandate isikute suhtes, kellele varade hoidmine on delegeeritud, tuleks nende suhe dokumenteerida kirjalikus delegeerimislepingus. Leping peaks võimaldama depositooriumil astuda kõik vajalikud sammu tagamaks, et hoitavad varad on nõuetekohaselt kaitstud ja et kolmas isik järgib alati delegeerimislepingut ning direktiivi 2011/61/EL ja delegeeritud määruse (EL) nr 231/2013 nõudeid. Lisaks peaksid depositoorium ja kolmas isik leppima ametlikult kokku, kas kolmandal isikul on luba hoidmisfunktsiooni edasi delegeerida. Sel juhul tuleks selle kokkuleppe või lepingu suhtes, mille sõlmivad delegeeriv kolmas isik ja kolmas isik, kellele hoidmisfunktsioon edasi delegeeritakse, kohaldada õigusi ja kohustusi, mis on samaväärsed õiguste ja kohustustega, mis kehtivad depositooriumi ja delegeeriva kolmanda isiku suhtes.
- (6) Selleks et depositoorium saaks täita oma funktsioone, tuleb tugevdada depositooriumi järelevalvet kolmandate isikute üle, olenemata sellest, kas nad asuvad liidus või sellest väljaspool. Tuleks nõuda, et depositooriumid kontrolliksid, kas AIFide finantsinstrumentid on kolmanda isiku raamatupidamises õigesti kajastatud, ning et arvepidamise täpsus võimaldaks teha kindlaks hoitavate varade laadi, asukoha ja omandiõiguse. Depositooriumi kohustuste tulemusliku täitmise huvides peaksid kolmandad isikud edastama talle aruande kõigi muutuste kohta, mis mõjutavad depositooriumi AIFidest klientide eest hoitavaid varasid.
- (7) Depositooriumi kohustus toimida hoidmisfunktsiooni delegeerimisel ettevaatuse ja hoolikusega hõlmab nõuet saada enne hoidmisfunktsiooni delegeerimist väljaspool liitu asuvale kolmandale isikule sõltumatu õiguslik arvamus, milles hinnatakse kolmanda isiku asukohariigis kohaldatavaid maksejõuetust käsitlevaid õigusakte, sealhulgas lahus hoitavate finantsinstrumentide kontodega võimaldatava kaitse taset selles jurisdiktsioonis. Asjaomase valdkonna ühenduste või advokaadibüroode poolt iga jurisdiktsiooni puhul eraldi mitme depositooriumi jaoks esitatud arvamus peaks olema vastuvõetav. Lisaks peaks depositoorium tagama, et väljaspool liitu asuv

kolmas isik teavitab teda asjaolude või selles kolmandas riigis kohaldatavate maksejõuetust käsitlevate õigusaktide muutustest, mis võivad mõjutada depositooriumi AIFidest klientide varade staatust.

- (8) Selleks et depositooriumidel oleks aega käesolevas määruses sisalduvate uute nõuetega kohaneda, tuleks käesolevat määrust hakata kohaldama kaheksateist kuud pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
- (9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas ESMA arvamusega².
- (10) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee eksperdirühma arvamusega.
- (11) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määrust (EL) nr 231/2013 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklit 89 muudetakse järgmiselt:
 - (a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
 - i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) depositooriumi sisemise raamatupidamisarvestuse ja registrite vastavust võrreldakse nii sageli, kui on vaja, sellise kolmanda isiku raamatupidamisarvestuse ja registritega, kellele on hoidmisfunktsioonid delegeeritud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11;“;
 - ii) lisatakse teine lõik:

„Esimese lõigu punkti c kohaldamisel määratakse võrdlemise sagedus kindlaks järgmise põhjal:

 - (a) AIFi tavapärane kauplemistegevus;
 - (b) tehingud, mis tehakse väljaspool tavapärast kauplemistegevust;
 - (c) tehingud, mis tehakse mõne muu sellise kliendi eest, kelle varasid kolmas isik hoiab AIFi varadega samal finantsinstrumentide kontrol.“;
 - (b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

² ESMA aramus, 20.7.2017, 34 45 277.

„2. Kui deponitorium on delegerinud oma hoidmisfunktsiooni kolmandale isikule kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11, kohaldatakse tema suhtes jätkuvalt käesoleva artikli lõike 1 punkte a–e. Ta tagab ka, et kolmas isik täidab lõike 1 punktides b–g sätestatud nõudeid ning artiklis 99 sätestatud varade lahushoidmise kohustust.“;

(2) artiklisse 98 lisatakse lõige 2a:

„2a. Leping, millega deponitorium määrab kolmanda isiku hoidma deponitoriumi AIFidest klientide varasid, peab vähemalt:

(a) tagama, et deponitoriumil on õigus saada teavet, teha kontrolle ja pääseda juurde varasid hoidva kolmanda isiku asjakohastele registritele ja kontodele, et deponitoriumil oleks võimalik täita oma järelevalve- ja hoolsuskohustusi ning eelkõige

i) teha kindlaks kõik üksused hoidmisahelas;

ii) kontrollida, et selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogus, mis on kajastatud finantsinstrumentide kontodel, mis on avatud deponitoriumi raamatupidamises AIFi nimel või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel, vastab selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mida kolmanda isiku raamatupidamises avatud finantsinstrumentide konto kohaselt kolmas isik selle AIFi eest hoiab;

iii) kontrollida, et selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogus, mis on kajastatud ja mida hoitakse deponitoriumi klientide eest kolmanda isiku nimel finantsinstrumentide kontol, mis on avatud emitendi väärtpaberite keskdeponitoriumis või tema esindaja juures, vastab selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mis on kajastatud finantsinstrumentide kontodel, mis on avatud deponitoriumi raamatupidamises iga tema AIFist kliendi või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel;

(b) sisaldama selliste samaväärsete õiguste ja kohustuste üksikasju, milles kolmas isik ja muu kolmas isik on hoidmisfunktsiooni edasi delegerimise korral kokku leppinud.“

(3) Artiklit 99 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui hoidmisfunktsioon on täielikult või osaliselt delegeritud kolmandale isikule, tagab deponitorium, et kolmas isik, kellele hoidmisfunktsioon on delegeritud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11, tegutseb vastavalt osutatud direktiivi artikli 21 lõike 11 punkti d alapunktis iii kehtestatud varade lahushoidmise kohustusele, tagades ja kontrollides et kolmas isik teeb järgmist:

(a) kajastab õigesti kõik kindlaks tehtud finantsinstrumendid finantsinstrumentide kontol, mis on avatud kolmanda isiku

raamatupidamises eesmärgiga hoida depositooriumi klientide eest finantsinstrumente ja millel ei ole depositooriumi, kolmanda isiku ega kolmanda isiku teiste klientide omandis olevaid finantsinstrumente, et depositoorium saaks tagada vastavuse selliste kindlaks tehtud finantsinstrumentide kogusele, mis on kajastatud kontodel, mis on avatud depositooriumi raamatupidamises iga tema AIFist kliendi või AIFi eest tegutseva AIFi valitseja nimel;

- (b) peab kogu vajalikku arvestust ja finantsinstrumentide kontosid, mis võimaldavad depositooriumil igal ajal ja viivitamata eristada depositooriumi klientide varasid kolmandate isikute enda varadest, kolmandate isikute teiste klientide varadest ja depositooriumi poolt enda kontrol hoitavatest varadest;
- (c) peab arvestust ja finantsinstrumentide kontosid viisil, millega tagatakse andmete täpsus ja eelkõige nende vastavus varadele, mida hoitakse depositooriumi AIFidest klientide nimel, ning mis võimaldab depositooriumil teha igal ajal kindlaks varade täpse laadi, asukoha ja omandiõiguse;
- (d) esitab depositooriumile regulaarselt ja muutuste korral alati aruande, milles esitab üksikasjad depositooriumi AIFidest klientide varade kohta;
- (e) võrdleb nii sageli, kui on vaja, depositooriumi finantsinstrumentide kontode ja sisemiste registrite vastavust selle kolmanda isiku finantsinstrumentide kontode ja sisemiste registritega, kellele depositoorium on vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11 hoidmisfunktsiooni delegeeritud.

Võrdlemise sagedus määratakse kindlaks vastavalt artikli 89 lõikele 1;

- (f) kehtestab asjakohase organisatsioonilise korralduse, et minimeerida finantsinstrumentide või nendega seotud õiguste kaotuse või vähenemise riski finantsinstrumentide väärkasutamise, pettuse, puuduliku haldamise, ebakorrekse registreerimise või hooletuse tagajärjel;
- (g) kui kolmas isik on direktiivi 2006/73/EÜ artikli 18 lõike 1 punktides a, b või c osutatud isik, kelle suhtes kohaldatakse tõhusaid usaldatavusnõudeid ja usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, mis on liidu õigusega sama mõjuga ja mida jõustatakse tulemuslikult, võtab depositoorium vajalikud meetmed tagamaks, et AIFi raha hoitakse kontrol või kontodel vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 7.“;

b) lisatakse lõige 2a:

- „2a. Kui depositoorium delegeerib oma hoidmisfunktsiooni kolmandas riigis asuvale kolmandale isikule kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11, peab depositoorium peale käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuete täitmise tagama järgmise:

- (a) depositoorium saab õigusnõu sõltumatult füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes kinnitab, et kohaldatavates maksejõuetust käsitlevates õigusaktides tunnustatakse:
 - i) depositooriumi klientide varade lahusust kolmanda isiku enda varadest, kolmanda isiku teiste klientide varadest ja kolmanda isiku poolt depositooriumi enda kontrol hoitavatest varadest;
 - ii) depositooriumi AIFidest klientide vara ei kuulu maksejõuetuse korral kolmanda isiku vara hulka;
 - iii) depositooriumi AIFidest klientide vara ei saa kasutada selle kolmanda isiku kreditoride vahel jagamiseks või nende huvides realiseerimiseks, kellele hoidmisfunktsioon on üle antud kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikega 11;
- (b) kolmas isik teeb järgmist:
 - i) tagab, et punktis a osutatud tingimused on täidetud depositooriumiga delegeerimislepingu sõlmimisel ning ka edaspidi kogu delegeerimise kehtivuse ajal;
 - ii) teavitab depositooriumi kohe, kui mõni punktis i osutatud tingimus ei ole enam täidetud;
 - iii) teavitab depositooriumi muudatustest kohaldatavates maksejõuetust käsitlevates õigusaktides ning nende tulemuslikust kohaldamisest.“

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

Lõikeid 1, 2 ja 2a kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui kolmas isik, kellele on hoidmisfunktsioon vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikele 11 delegeeritud, on otsustanud delegeerida kõik või osa oma hoidmisfunktsioonist muule kolmandale isikule vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 11 kolmandale lõigule.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates KUUPÄEV [Euroopa Liidu Väljaannete Talitusel palutakse sisestada kuupäev: avaldamisele järgneva kaheksateistkümnenda kuu esimene päev].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12.7.2018

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER